

Abstrakt

Diplomová práce se zaměřuje na sociální konstrukci jednání týraných žen, které zabily své partnery v Turecku, a to na základě analýzy osobních rozhovorů a novinových článků. S využitím feministické poststrukturalistické teorie a analýzy intersekcionality studie zkoumala interpretační vzorce aktérství (agency) týraných žen, které zabíjejí. Mužské násilí na ženách v Turecku je stále neřešeným problémem, který se stále jen prohlubuje. V mainstreamových médiích a diskurzu bývají ženské oběti mužského násilí zobrazovány v rámci konceptu oběti. Vytváří se tak obraz slabé, pasivní ženy, která nemá vlastní aktérství (agency). Týrané ženy, které zabíjejí, však bývají v rozporu s obrazem pasivní oběti. Akt zabití neodpovídá tradičnímu chápání ženství. Výsledky rozhovorů ukázaly, že týrané ženy, které zabily své násilníky, byly běžně chápány jako zoufalé, slabé a nevědomé ženy. Akt zabití byl sice ospravedlněn, ale prostřednictvím ospravedlnění činu provedeného někým, kdo postrádá vlastní aktérství. Zobrazení v mediálních zprávách podpořilo zjištění z rozhovorů a ukázalo, že týrané ženy, které zabíjejí, jsou ospravedlněny, pokud je žena zobrazena jako oběť, která zabíjela právě v době, kdy byla týrána, a je matkou, která zabíjí, aby zachránila své dítě (děti). Pokud však byl akt zabití brutální a jednalo se o násilníka mimo manželství, bylo její aktérství uznáno, ale jen aby bylo kriminalizováno. Hlavní interpretace zjištění naznačuje, že týrané ženy, které zabíjejí, bývají chápány v jednoduché dualitě bezbranná oběť - jednající zločinec.